

عنوان مقاله:

تاثیر مدیریت کاربری اراضی در سوددهی و فرسایش خاک حوزه آبخیز خارستان

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران مدیریت حوزه های آبخیز (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

محمد شعبانی - استادیار دانشگاه آزاد اسلامی واحد ارسنجان

حسن احمدی - استاد دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

داوود نیک کامی - استادیار پژوهشی پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری

حسن آذرینوند - استادیار دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

شیوه های بهره برداری از اراضی از قبیل کشاورزی، بهره برداری از جنگل، مرتع و ایجاد مناطق مسکونی و شهری، احداث تاسیسات آبی، خطوط ارتباطی و غیره، همگی بر روی رواناب و در نتیجه شدت فرسایش و تولید رسوب اثر میگذارند. به عبارتی فرسایش خاک بستگی زیادی به نوع استفاده از اراضی یکی از مهمترین روش های جلوگیری از فرسایش خاک است. هدف از انجام این تحقیق که در حوزه آبخیز خارستان در استان فارس صورت گرفت، تعیین سطح بهینه کاربری اراضی به منظور کاهش میزان فرسایش خاک و افزایش سوددهی حوزه آبخیز خارستان می باشد، که با استفاده از مدل برنامه ریزی خطی چند منظوره و به کمک روش سیمپلکس انجام گرفت. نتایج نشان داد که در صورت بهینه سازی کاربری اراضی، سطح اراضی باغی 377/1 درصد افزایش، سطح اراضی مرتعی بدون تغییر و سطح اراضی کشت آبی و کشت دیم به ترتیب 72/8 و 80/3 درصد کاهش می یابد. علاوه بر این نتایج نشان داد که در صورت بهینه سازی کاربری اراضی میزان فرسایش خاک و سوددهی کل حوزه به ترتیب 3/7 درصد کاهش و 162/2 درصد افزایش می یابد. نتایج حاصل از تحلیل حساسیت نیز نشان داد که تغییر در سطح اراضی باغی و مرتعی بیشترین تاثیر را در تغییر میزان سوددهی و فرسایش خاک حوزه آبخیز خارستان به دنبال دارد.

کلمات کلیدی:

فرسایش خاک، کاربری اراضی، سوددهی، برنامه ریزی خطی چند منظوره، حوزه آبخیز خارستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/44846>

